

b any reference to the law of that State shall be construed as referring to the law in force in the relevant territorial unit;

c any reference to the competent authorities or to the public authorities of that State shall be construed as referring to those authorized to act in the relevant territorial unit;

d any reference to the accredited bodies of that State shall be construed as referring to bodies accredited in the relevant territorial unit.

Article 37

In relation to a State which with regard to adoption has two or more systems of law applicable to different categories of persons, any reference to the law of that State shall be construed as referring to the legal system specified by the law of that State.

Article 38

A State within which different territorial units have their own rules of law in respect of adoption shall not be bound to apply the Convention where a State with a unified system of law would not be bound to do so.

Article 39

1 The Convention does not affect any international instrument to which Contracting States are Parties and which contains provisions on matters governed by the Convention, unless a contrary declaration is made by the States Parties to such instrument.

2 Any Contracting State may enter into agreements with one or more other Contracting States, with a view to improving the application of the Convention in their mutual relations. These agreements may derogate only from the provisions of Articles 14 to 16 and 18 to 21. The States which have concluded such an agreement shall transmit a copy to the depositary of the Convention.

Article 40

No reservation to the Convention shall be permitted.

Article 41

The Convention shall apply in every case where an application pursuant to Article 14 has been received after the Convention has entered into force in the receiving State and the State of origin.

Article 42

The Secretary General of the Hague Conference on Private International Law shall at regular intervals convene a Special Commission in order to review the practical operation of the Convention.

CHAPTER VII – FINAL CLAUSES

Article 43

1 The Convention shall be open for signature by the States which were Members of the Hague Conference on Private International Law at the time of its Seventeenth Session and by the other States which participated in that Session.

2 It shall be ratified, accepted or approved and the instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Ministry of Foreign Affairs of the Kingdom of the Netherlands, depositary of the Convention

Article 44

1 Any other State may accede to the Convention after it has entered into force in accordance with Article 46, paragraph 1.

2 The instrument of accession shall be deposited with the depositary.

3 Such accession shall have effect only as regards the relations between the acceding State and those Contracting States which have not raised an objection to its accession in the six months after the receipt of the notification referred to in subparagraph b) of Article 48. Such an objection may also be raised by States at the time when they ratify, accept or approve the Convention after an accession. Any such objection shall be notified to the depositary.

Article 45

1 If a State has two or more territorial units in which different systems of law are applicable in relation to matters dealt with in the Convention, it may at the time of signature, ratification, acceptance, approval or accession declare that this Convention shall extend to all its territorial units or only to one or more of them and may modify this declaration by submitting another declaration at any time.

2 Any such declaration shall be notified to the depositary and shall state expressly the territorial units to which the Convention applies.

3 If a State makes no declaration under this Article, the Convention is to extend to all territorial units of that State.

Article 46

1 The Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of three months after the deposit of the third instrument of ratification, acceptance or approval referred to in Article 43.

2 Thereafter the Convention shall enter into force –

a for each State ratifying, accepting or approving it subsequently, or acceding to it, on the first day of the month following the expiration of three months after the deposit of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession;

b for a territorial unit to which the Convention has been extended in conformity with Article 45, on the first day of the month following the expiration of three months after the notification referred to in that Article.

Article 47

1 A State Party to the Convention may denounce it by a notification in writing addressed to the depositary.

2 The denunciation takes effect on the first day of the month following the expiration of twelve months after the notification is received by the depositary. Where a longer period for the denunciation to take effect is specified in the notification, the denunciation takes effect upon the expiration of such longer period after the notification is received by the depositary.

Article 48

The depositary shall notify the States Members of the Hague Conference on Private International Law, the other States which participated in the Seventeenth Session and the States which have acceded in accordance with Article 44, of the following –

- a the signatures, ratifications, acceptances and approvals referred to in Article 43;
- b the accessions and objections raised to accessions referred to in Article 44;
- c the date on which the Convention enters into force in accordance with Article 46;
- d the declarations and designations referred to in Articles 22, 23, 25 and 45;
- e the agreements referred to in Article 39;
- f the denunciations referred to in Article 47.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorized thereto, have signed this Convention.

Done at The Hague, on the 29th day of May 1993, in the English and French languages, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Government of the Kingdom of the Netherlands, and of which a certified copy shall be sent, through diplomatic channels, to each of the States Members of the Hague Conference on Private International Law at the date of its Seventeenth Session and to each of the other States which participated in that Session.

*Pour la République d'Albanie,
For the Republic of Albania,*

*Pour la République fédérale d'Allemagne,
For the Federal Republic of Germany,*

*Pour les Etats-Unis d'Amérique,
For the United States of America,*

*Pour la République argentine,
For the Argentine Republic,*

*Pour l'Australie,
For Australia*

*Pour la République d'Autriche,
For the Republic of Austria,*

*Pour la République du Bélarus,
For the Republic of Belarus,*

*Pour la République du Chili,
For the Republic of Chile,*

*Pour la République populaire de Chine,
For the People's Republic of China,*

*Pour la République de Chypre,
For the Republic of Cyprus,*

*Pour la République de Colombie,
For the Republic of Colombia,*

*Pour la République de Corée,
For the Republic of Korea,*

*Pour la République du Costa Rica,
For the Republic of Costa Rica,*

{s.} ALFONSINA C. DE CHAVARRIA

*Pour le Royaume du Danemark,
For the Kingdom of Denmark,*

*Pour la République arabe d'Egypte,
For the Arab Republic of Egypt,*

*Pour la République d'El Salvador,
For the Republic of El Salvador,*

*Pour la République de l' Equateur,
For the Republic of Ecuador,*

*Pour le Royaume d'Espagne,
For the Kingdom of Spain,*

*Pour la République de Finlande,
For the Republic of Finland,*

*Pour la République française,
For the French Republic,*

*Pour le Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord,
For the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland,*

*Pour la République d'Haïti,
For the Republic of Haiti,*

*Pour la République hellénique,
For the Hellenic Republic,*

*Pour la République du Honduras,
For the Republic of Honduras,*

*Pour la République de Hongrie,
For the Republic of Hungary,*

*Pour la République de l'Inde,
For the Republic of India,*

*Pour la République d'Indonésie,
For the Republic of Indonesia,*

*Pour l'Irlande,
For Ireland,*

*Pour l'État d'Israël,
For the State of Israel,*

*Pour la République italienne,
For the Italian Republic*

*Pour le Japon.
For Japan,*

*Pour la République du Kenya,
For the Republic of Kenya,*

*Pour la République de Lettonie,
For the Republic of Latvia,*

*Pour la République libanaise,
For the Lebanese Republic,*

*Pour le Grand-Duché de Luxembourg,
For the Grand Duchy of Luxembourg,*

*Pour la République de Madagascar,
For the Republic of Madagascar,*

*Pour la République de Maurice,
For the Republic of Mauritius.*

*Pour les États-Unis du Mexique,
For the United Mexican States,*

(s.) J.L. SIQUEIROS

*Pour le Royaume du Népal,
For the Kingdom of Nepal,*

*Pour le Royaume de Norvège,
For the Kingdom of Norway,*

*Pour la République du Panama,
For the Republic of Panama,*

*Pour le Royaume des Pays-Bas,
For the Kingdom of the Netherlands,*

*Pour la République du Pérou,
For the Republic of Peru,*

*Pour la République des Philippines,
For the Republic of the Philippines,*

*Pour la République de Pologne,
For the Republic of Poland,*

*Pour la République portugaise,
For the Portuguese Republic,*

*Pour la Roumanie,
For Romania,*

(s.) ION M. ANGHEL

*Pour la Fédération de Russie,
For the Russian Federation,*

*Pour le Saint-Siège,
For the Holy See,*

*Pour le Royaume de Thaïlande,
For the Kingdom of Thailand,*

*Pour la République turque,
For the Republic of Turkey,*

*Pour la République orientale de l'Uruguay,
For the Eastern Republic of Uruguay,*

*Pour la République du Venezuela,
For the Republic of Venezuela,*

*Pour la République socialiste du Viet Nam,
For the Socialist Republic of Viet Nam,*

reproduit conforme à l'original

Le Directeur des Traités
du Ministère des Affaires Étrangères
du Royaume des Pays-Bas

Certified true copy of the original

The Director of Treaties
of the Ministry of Foreign Affairs
of the Kingdom of the Netherlands

Ap. Bredt

**ΣΥΜΒΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ
ΚΑΙ ΤΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗ ΔΙΑΚΡΑΤΙΚΗ ΥΙΟΘΕΣΙΑ.**

Τα Κράτη που υπογράφουν την παρούσα Σύμβαση,

Αναγνωρίζοντας ότι το παιδί, για την πλήρη και αρμονική ανάπτυξη της προσωπικότητάς του, πρέπει να μεγαλώνει μέσα σε οικογενειακό περιβάλλον, σε ατμόσφαιρα ευτυχίας, αγάπης και κατανόησης,

Υπενθυμίζοντας ότι κάθε Κράτος θα πρέπει κατά προτεραιότητα να λαμβάνει κατάλληλα μέτρα ώστε να παραμένει το παιδί στη φροντίδα της οικογένειας από την οποία προέρχεται,

Αναγνωρίζοντας ότι η διακρατική υιοθεσία μπορεί να προσφέρει το πλεονέκτημα μιας μόνιμης οικογένειας σε ένα παιδί για το οποίο δεν μπορεί να βρεθεί κατάλληλη οικογένεια στο Κράτος της προέλευσής του,

Πιστεύοντας ότι είναι αναγκαίο να ληφθούν μέτρα που να εξασφαλίζουν ότι οι διακρατικές υιοθεσίες γίνονται προς το συμφέρον του παιδιού και με σεβασμό προς τα θεμελιώδη δικαιώματά του, καθώς και στο να παρεμποδισθεί η αρπαγή, η πώληση, ή η παράνομη διακίνηση παιδιών.

Επιθυμώντας να θεσπίσουν κοινές διατάξεις γι αυτό το σκοπό, λαμβάνοντας υπ' όψη τις αρχές που αναφέρονται σε διεθνή κείμενα, ειδικότερα στη Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για τα δικαιώματα του παιδιού, της 20ης Νοεμβρίου 1989, και στη Διακήρυξη των Ηνωμένων Εθνών για τις κοινωνικές και νομικές Αρχές σχετικά με την προστασία και την ευημερία των παιδιών και ειδικότερα στις πρακτικές που ακολουθούνται στο θέμα της υιοθεσίας και της ανύψωσης οικογένειας σε εθνικό και διεθνές επίπεδο (Απόφαση Γενικής Συνέλευσης 41/85, της 3ης Δεκεμβρίου 1986),

Συμφώνησαν τα ακόλουθα:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι - ΠΕΛΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ

Άρθρο 1

Η παρούσα Σύμβαση έχει ως αντικείμενο:

- α) Να καθιερώσει εγγυήσεις για να εξασφαλίσει ότι οι διακρατικές υποθέσεις γίνονται για το συμφέρον του παιδιού και με σεβασμό προς τα θεμελιώδη δικαιώματά του, όπως αυτά αναγνωρίζονται στο διεθνές δίκαιο.
- β) Να καθιερώσει ένα σύστημα συνεργασίας μεταξύ των Συμβαλλόμενων Κρατών που να εξασφαλίζει ότι αυτές οι εγγυήσεις γίνονται σεβαστές και κατατείνουν στην παρεμπύδωση της αρπαγής, της πώλησης, ή της παράνομης διακίνησης παιδιών.
- γ) Να εξασφαλίσει την αναγνώριση στα Συμβαλλόμενα Κράτη υιοθεσιών που έγιναν σύμφωνα με τη Σύμβαση.

Άρθρο 2

- (1) Η Σύμβαση εφαρμόζεται, όταν ένα παιδί το οποίο έχει τη συνήθη διαμονή του σε Συμβαλλόμενο Κράτος («το Κράτος προέλευσης») μετακινήθηκε, μετακινείται ή πρόκειται να μετακινηθεί σε άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος («το Κράτος υποδοχής») είτε μετά από την υιοθεσία του στο Κράτος προέλευσης από συζύγους ή από ένα πρόσωπο που έχει τη συνήθη διαμονή του στο Κράτος υποδοχής, είτε για το σκοπό επίτευξη μιας τέτοιας υιοθεσίας στο Κράτος υποδοχής ή στο Κράτος προέλευσης.
- (2) Η Σύμβαση καλύπτει μόνο υιοθεσίες οι οποίες δημιουργούν μια διαρκή σχέση γονέα-παιδιού.

Άρθρο 3

Η Σύμβαση παύει να εφαρμόζεται εάν οι συμφωνίες που αναφέρονται στο άρθρο 17, υποπαράγραφο γ, δεν έχουν συναφθεί πριν γίνει το παιδί δεκαοχτώ ετών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙ - ΠΡΟΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΓΙΑ ΣΥΝΑΨΗ ΔΙΑΚΡΑΤΙΚΩΝ ΥΙΟΘΕΣΙΩΝ

Άρθρο 4

Οι υιοθεσίες που προβλέπονται από την παρούσα Σύμβαση λαμβάνουν χώρα μόνο εάν οι αρμόδιες αρχές του Κράτους προέλευσης:

- α) Έχουν αποφανθεί ότι το παιδί μπορεί να υιοθετηθεί
- β) Έχουν διαπιστώσει, αφού εξέτασαν δεόντως τις δυνατότητες τοποθέτησης του παιδιού μέσα στο Κράτος προέλευσής του, ότι μια διακρατική υιοθεσία είναι προς το συμφέρον του παιδιού.
- γ) Έχουν εξασφαλίσει:
 - (1) Ότι τα πρόσωπα, τα ιδρύματα και οι αρχές των οποίων η συναίνεση είναι αναγκαία για την υιοθεσία, έχουν ερωτηθεί και ενημερωθεί δεόντως σχετικά με τις συνέπειες της συναίνεσής τους, ειδικότερα στο εάν μία υιοθεσία έχει ως αποτέλεσμα τη διακοπή ή όχι του νομικού δεσμού μεταξύ του παιδιού και της οικογένειας προέλευσής του.
 - (2) Ότι τα πρόσωπα αυτά, τα ιδρύματα και οι αρχές έχουν δώσει τη συναίνεσή τους ελεύθερα, σύμφωνα με τον προβλεπόμενο νομικό τύπο, και ότι η συναίνεση αυτή διατυπώθηκε εγγράφως.
 - (3) Ότι οι συναίνεσεις δεν αποτελούν προϊόν πληρωμής ή αποζημίωσης οποιουδήποτε είδους και ότι αυτές δεν έχουν ανακληθεί και
 - (4) Ότι η συναίνεση της μητέρας όπου απαιτείται δόθηκε μόνο μετά τη γέννηση του παιδιού και
- δ) Έχουν εξασφαλίσει, λαμβάνοντας υπ' όψη την ηλικία και την ωριμότητα του παιδιού:
 - (1) Ότι έχει ζητηθεί η γνώμη του και έχει ενημερωθεί δεόντως για τις συνέπειες της υιοθεσίας και της συναίνεσής του στην υιοθεσία, όπου μία τέτοια συναίνεση απαιτείται.
 - (2) Ότι δόθηκε προσοχή στις επιθυμίες και τη γνώμη του παιδιού
 - (3) Ότι η συναίνεση του παιδιού στην υιοθεσία όπου μία τέτοια συναίνεση απαιτείται δόθηκε ελεύθερα, σύμφωνα με τον προβλεπόμενο νομικό τύπο και διατυπώθηκε εγγράφως, και
 - (4) Ότι αυτή η συναίνεση δεν αποτελεί προϊόν πληρωμής ή αποζημίωσης οποιουδήποτε είδους.

Άρθρο 5

Οι υποθεσίες που προβλέπονται από την παρούσα Σύμβαση λαμβάνουν χώρα μόνο εάν οι αρμόδιες αρχές του Κράτους υποδοχής:

- α) Έχουν διαπιστώσει ότι οι μελλοντικοί θετοί γονείς είναι κατάλληλοι και ικανοί να υποδεχτούν
- β) Έχουν εξασφαλίσει ότι οι μελλοντικοί θετοί γονείς έχουν τύχει των κατάλληλων συμβουλών, και
- γ) Έχουν διαπιστώσει ότι στο παιδί δόθηκε ή θα δοθεί άδεια να εισέλθει και να διαμείνει μόνιμα στο κράτος αυτό.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III - ΚΕΝΤΡΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ ΚΑΙ ΔΙΑΠΙΣΤΕΥΜΕΝΟΙ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΙ

Άρθρο 6

(1) Κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος υφίζει μία Κεντρική Αρχή υπεύθυνη να εκτελεί τις υποχρεώσεις που θα της επιβάλλονται από τη Σύμβαση.

(2) Ομοσπονδιακά κράτη, κράτη με πλειονότητα νομικών συστημάτων ή κράτη που έχουν αυτόνομες εδαφικές περιοχές έχουν την ευχέρεια να ορίσουν περισσότερες από μία Κεντρικές Αρχές προσδιορίζοντας και την εδαφική ή προσωπική έκταση των λειτουργιών τους. Το κράτος που κάνει χρήση αυτής της ευχέρειας ορίζει την Κεντρική Αρχή στην οποία θα απευθύνεται κάθε επικοινωνία προκειμένου να τη διαβιβάζει στη συνέχεια στην αρμόδια Κεντρική Αρχή εντός αυτού του κράτους.

Άρθρο 7

(1) Οι Κεντρικές Αρχές: Οφείλουν να συνεργάζονται μεταξύ τους και να προάγουν τη συνεργασία μεταξύ των αρμοδίων υπηρεσιών των κρατών τους προκειμένου να διασφαλίζουν την προστασία των παιδιών και να επιτυγχάνουν τους υπόλοιπους στόχους της Σύμβασης.

(2) Οφείλουν να λαμβάνουν απευθείας όλα τα κατάλληλα μέτρα

α) για να παρέχουν πληροφορίες που αφορούν την εσωτερική νομοθεσία των κρατών τους σε σχέση με την υποθεσία και να δίνουν άλλες γενικές πληροφορίες, όπως στατιστικές και τυποποιημένα έντυπα.

β) για να ενημερώνονται μεταξύ τους σχετικά με τη λειτουργία της Σύμβασης και, στο μέτρο του δυνατού, να αίρουν τα εμπόδια που ενδεχομένως συναντώνται κατά την εφαρμογή της.

Άρθρο 8

Οι Κεντρικές Αρχές λαμβάνουν, απευθείας ή με τη συνδρομή δημοσίων υπηρεσιών, όλα τα κατάλληλα μέτρα για να παρεμποδίσουν τον πορισμό αθέμιτου οικονομικού ή άλλου κέρδους σε σχέση με μία υιοθεσία και να αποτρέψουν κάθε πρακτική που είναι αντίθετη με τους σκοπούς της Σύμβασης.

Άρθρο 9

Οι Κεντρικές Αρχές λαμβάνουν απευθείας ή με τη συνδρομή δημοσίων υπηρεσιών ή άλλων οργανισμών δεόντως διαπιστευμένων στα Κράτη τους, όλα τα κατάλληλα μέτρα, ειδικότερα για:-

- α) να συλλέγουν, να διατηρούν και να ανταλλάσσουν πληροφορίες σχετικά με την κατάσταση του παιδιού και των μελλοντικών θετών γονέων, στο μέτρο που είναι αναγκαίο για την πραγματοποίηση της υιοθεσίας,
- β) να διευκολύνουν, να ακολουθούν και να επισπεύδουν τη διαδικασία επίτευξης της υιοθεσίας,
- γ) να προάγουν στα κράτη τους την ανάπτυξη ειδικών υπηρεσιών για την παροχή συμβουλών πριν και μετά την υιοθεσία,
- δ) να ανταλλάσσουν μεταξύ τους γενικές εκθέσεις αξιολόγησης σχετικά με την εμπειρία τους σε διακρατικές υιοθεσίες,
- ε) να απαντούν, στην έκταση που επιτρέπεται από το δίκαιο του κράτους τους, σε δικαιολογημένα αιτήματα άλλων Κεντρικών Αρχών ή δημοσίων υπηρεσιών για πληροφορίες σχετικά με μία ιδιάζουσα περίπτωση υιοθεσίας.

Άρθρο 10

Διαπίστευση είναι δυνατόν να παρέχεται και να διατηρείται μόνον από εκείνους τους οργανισμούς οι οποίοι αποδεικνύουν την ικανότητά τους να εκτελούν σωστά τα καθήκοντα που τους έχουν ανατεθεί.

Άρθρο 11

Ένας διαπιστευμένος οργανισμός οφείλει:

- α) να επιδιώκει μόνο μη κερδοσκοπικούς σκοπούς σύμφωνα με τις προϋποθέσεις και τα όρια που τέθηκαν από τις αρμόδιες αρχές του κράτους της διαπίστευσης.

β) να δεσφώνεται και να συλλαχόνεται από πρόσωπα τα οποία διακρίνονται για τα έθους και για την εκπαίδευση ή εμπειρία τους στον τομέα της διακρατικής υποθέσεως, και

γ) να υπόκειται στον έλεγχο των αρμοδίων αρχών του κράτους ειστά ως προς τη σύνθεση του, τη λειτουργία και την οικονομική του κατάσταση

Άρθρο 12

Ένας οργανισμός διαπιστευμένος σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος μπορεί να ενεργεί σε ένα άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μόνο εάν οι αρμόδιες αρχές αμοιτέρων των Κρατών του έχουν δώσει αυτήν την εξουσία.

Άρθρο 13

Ο ορισμός των Κεντρικών Αρχών και όπου επιβάλλεται η έκταση των λειτουργιών τους, καθώς επίσης και τα ονόματα και οι διευθύνσεις των διαπιστευμένων οργανισμών θα ανακοινώνονται από κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος στο Μόνιμο Γραφείο της Συνδιάσκεψης της Χάγης του Ιδιωτικού Διεθνούς Δικαίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV – ΔΙΑΔΙΚΑΣΤΙΚΕΣ ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ ΤΗΣ ΔΙΑΚΡΑΤΙΚΗΣ ΥΠΟΘΕΣΙΑΣ

Άρθρο 14

Πρόσωπα που διαμένουν συνήθως σε Συμβαλλόμενο Κράτος, τα οποία επιθυμούν να υποδείξουν παιδί που η συνήθης διαμονή του βρίσκεται σε ένα άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, θα πρέπει να υπευθύνονται στην Κεντρική Αρχή του Κράτους της συνήθους διαμονής τους.

Άρθρο 15

(1) Εάν η Κεντρική Αρχή του Κράτους υποδοχής θεωρεί ότι οι αιτούντες είναι ικανοί και κατάλληλοι να υποδείξουν, τότε συνιάσσει έκθεση στην οποία περιλαμβάνονται πληροφορίες σχετικά με την ταυτότητα, την ικανότητα και την καταλληλότητά τους να υποδείξουν, την προσωπική τους κατάσταση, το οικογενειακό και περικό τους ιστορικό, το κοινωνικό τους περιβάλλον, τους λόγους που τους ώθησαν να υποδείξουν, την ικανότητά τους να αναλάβουν μια διακρατική

υιοθεσία, καθώς επίσης και τα σχετικά με τα παιδιά για τα οποία αυτοί κρίνονται ικανοί να φροντίζουν.

(2) Διαβιβάζει την έκθεση στην Κεντρική Αρχή του Κράτους προέλευσης.

Άρθρο 16

(1) Εάν η Κεντρική Αρχή του Κράτους προέλευσης πεισθεί ότι το παιδί μπορεί να υιοθετηθεί:

α) συντάσσει έκθεση στην οποία περιλαμβάνονται πληροφορίες σχετικά με την ταυτότητά του, τη δυνατότητα υιοθεσίας του, το κοινωνικό του περιβάλλον, το οικογενειακό και προσωπικό του ιστορικό, το ιατρικό του ιστορικό, όπως και αυτό της οικογένειάς του, καθώς επίσης και κάθε πληροφορία για τις ειδικές ανάγκες του παιδιού

β) δίνει τη δέουσα προσοχή στην ανατροφή του παιδιού και στο εθνικό, θρησκευτικό και πολιτιστικό του υπόβαθρο

γ) εξασφαλίζει ότι έχουν δοθεί οι συναινέσεις που προβλέπονται στο άρθρο 4, και

δ) διαπιστώνει, στηριζόμενη κυρίως στις εκθέσεις που αφορούν το παιδί και τους μελλοντικούς θετούς γονείς, ότι η προβλεπόμενη τοποθέτηση είναι προς το συμφέρον του παιδιού.

(2) Διαβιβάζει στην Κεντρική Αρχή του Κράτους υποδοχής την έκθεσή της για το παιδί, την απόδειξη ότι δόθηκαν οι αναγκαίες συναινέσεις και τους λόγους για την απόφασή της σχετικά με την τοποθέτηση, φροντίζοντας να μην αποκαλύψει την ταυτότητα της μητέρας και του πατέρα εάν, στο Κράτος προέλευσης δεν επιτρέπεται αυτές οι ταυτότητες να αποκαλυφθούν.

Άρθρο 17

Οποιαδήποτε απόφαση στο Κράτος προέλευσης ότι ένα παιδί μπορεί να ανατεθεί σε υποψήφιους θετούς γονείς μπορεί να ληφθεί μόνο:

α) εάν η Κεντρική Αρχή αυτού του κράτους έχει εξασφαλίσει ότι οι υποψήφιοι θετοί γονείς συμφωνούν.

β) εάν η Κεντρική Αρχή του Κράτους υποδοχής έχει εγκρίνει αυτή την απόφαση, όταν μία τέτοια έγκριση απαιτείται από τη νομοθεσία του Κράτους αυτού ή από την Κεντρική Αρχή του Κράτους προέλευσης.

γ) εάν οι Κεντρικές Αρχές αμοτέρων των κρατών έχουν συμφωνήσει ότι η υιοθεσία μπορεί να προχωρήσει και

δ) εάν έχει καθορισθεί, σύμφωνα με το άρθρο 5, ότι οι υποψήφιοι θετοί γονείς είναι κατάλληλοι και ικανοί να υιοθετήσουν και ότι στο παιδί έχει δοθεί ή θα δοθεί η άδεια να εισέλθει και να διαμείνει μόνιμα στο Κράτος υποδοχής.

Άρθρο 18

Οι Κεντρικές Αρχές αμοτέρων των κρατών λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίσουν να πάρει το παιδί άδεια εξόδου από το Κράτος προέλευσης και άδεια εισόδου από το Κράτος υποδοχής ώστε να κατοικήσει σε αυτό μόνιμα.

Άρθρο 19

(1) Η μεταφορά του παιδιού στο Κράτος υποδοχής μπορεί να πραγματοποιηθεί μόνο εάν έχουν πληρωθεί οι προϋποθέσεις του άρθρου 17.

(2) Οι Κεντρικές Αρχές αμοτέρων των κρατών εξασφαλίζουν ώστε η μετακίνηση αυτή να πραγματοποιηθεί με κάθε ασφάλεια, με κατάλληλες συνθήκες και, εφόσον αυτό είναι δυνατόν, με τη συνοδεία των θετών ή υποψήφιων θετών γονέων.

(3) Εάν η μετακίνηση του παιδιού δεν πραγματοποιηθεί, οι εκθέσεις που αναφέρονται στα άρθρα 15 και 16 πρέπει να επιστραφούν στις αρχές που τις απέστειλαν.

Άρθρο 20

Οι Κεντρικές Αρχές ενημερώνουν η μία την άλλη σχετικά με την πρόοδο της υιοθεσίας και τα μέτρα που λαμβάνονται για την ολοκλήρωσή της, καθώς επίσης και σχετικά με την έκβαση της δοκιμαστικής περιόδου εφόσον απαιτείται μία τέτοια.

Άρθρο 21

(1) Όταν η υιοθεσία πρόκειται να πραγματοποιηθεί μετά την μετακίνηση του παιδιού στο Κράτος υποδοχής και η Κεντρική Αρχή αυτού του κράτους θεωρεί ότι η συνεχιζόμενη παραμονή του παιδιού στους υποψήφιους θετούς γονείς δεν είναι προς το συμφέρον του, τότε, η Κεντρική αυτή Αρχή παίρνει τα αναγκαία μέτρα για να προστατεύσει το παιδί. Ειδικότερα:

α) Προκαλεί την απομάκρυνση του παιδιού από τους υποψήφιους θετούς γονείς και ρυθμίζει την προσωρινή του επιμέλεια.

β) Μετά από διαβούλευση με την Κεντρική Αρχή του Κράτους προέλευσης, κανονίζει χωρίς καθυστέρηση μία νέα τοποθέτηση του παιδιού με προοπτική την